

[Alfred Hansen]

merferien, at læse retsforbundets forslag til fuld beskæftigelse og det næste til fuld beskæftigelse igen. Jeg tror, der kunne være et par synspunkter, som kunne give ministeren lidt andre visioner end dem, han hidtil har givet udtryk for at have.

Kurt Hansen (VS):

Fra en del partier har vi slået meget kraftigt på, at dette forslag indebærer muligheden for følgende eksempel: en jord- og betonarbejder, der er langtidsarbejdsløs, bliver sat til at agere pædagogmedhjælper, samtidig med at der inden for det geografisk afgrænsede område findes en række både langtidsarbejdsløse og i øvrigt arbejdsløse pædagogmedhjælpere. Det er fuldstændig hul i hovedet, at sådanne foranstaltninger overhovedet bliver gennemført.

Arbejdsministeren svarer hertil, at vi kan jo bare læse i betænkningen, for det betyder ikke, at folk mister deres tilknytningsforhold til den arbejdsløshedskasse, som de hele tiden har været i. Her vil jeg godt ud fra mit konkrete, praktiske kendskab til, hvordan de her ting virker, i hvert fald inden for dele af arbejdsmarkedet, have lov til at sige til ministeren, at inden for store dele af arbejdsmarkedet er det faktisk sådan, at når man kommer på en arbejdsplads inden for en anden branche end den, man har været ansat inden for tidligere, er det et naturligt krav fra klubben på arbejdspladsen, at man går over i den a-kasse, som de andre på arbejdspladsen er i. Derfor er det en rent abstrakt, skrivebordsagtig formulering, som arbejdsministeren på baggrund af sine studier i de universitære lokaler på Århus universitet har fundet frem til. Det, som arbejdsministeren har stået og talt så meget om her, har intet med den praktiske virkelighed at gøre.

Så siger arbejdsministeren: hvad vil VS gøre? Vil I bare give understøttelse, understøttelse, understøttelse? VS er det parti i folketinget, der har lagt den mest klare og præcise beskæftigelsesplan frem overhovedet. Vi har påvist uden et eneste modargument, at der kunne sættes 100.000 mennesker i arbejde uden løntilskud og uden forringelse af betalingsbalancen. Da vi havde store dele af denne plan til diskussion her i folketinget for ca. 1 ½ år siden – det var det energipolitiske forslag, som ligger i planen – var den davæ-

rende handelsministers eneste indvending: hvor skal vi finde de arbejdsløse til at realisere denne plan? Det var den eneste brugbare, håndterlige, konkrete indvending, der var over for disse forslag. Så det er ren demagogi, når arbejdsministeren stiller sig op på den måde, som han har gjort det under debatten her i dag, og fortæller, at vi ikke vil gøre noget, at vi bare forsøger at forflygtige et ansvar.

Det, der kunne være afgørende, var, at ministeren begyndte at tage det ansvar alvorligt, som han selv har jaget sig på halsen igennem at favorisere arbejdsgiverne på den måde, som arbejdsmarkedslovgivningen rent faktisk gør det med de forskellige lister og med arbejdsgivernes muligheder for frit at vælge og vrage imellem, hvem de vil have ansat. Arbejdsministeren ved udmærket godt, at princippet: først fyret, først i arbejde, kunne administreres igennem fagforeningerne og a-kasserne. Og hvis man havde adgang til at administrere efter dette princip, havde vi ikke skullet stå og diskutere denne lovgivning, som – alt andet lige – er noget, der er fint for de langtidsarbejdsløse.

Det er altså en rent demagogisk argumentation, som arbejdsministeren forsøger at køre frem over for venstrefløjen i al almindelighed og VS i særdeleshed i denne sag. Og arbejdsministeren ved det udmærket godt, han forsøger bare at finde et alibi for sin sammenrotning med de borgerlige partier.

Sluttelig skal jeg sige, at VS ikke er det parti, der hyppigst begynder at snakke om et andet flertal eller sådan noget. Det ved arbejdsministeren udmærket godt. Når vi har talt om, at der kunne skaffes flertal for nogle ændringer, så har det været på helt konkrete områder. Jeg påviste over for arbejdsministeren i december, dengang vi vedtog bestemmelserne om moratoriet, at vi kunne have sikret 1.500 langtidsarbejdsløse, og at der kunne stilles omkring 108 mandater bag den sikring. Men det ønskede arbejdsministeren ikke. Arbejdsministeren ønskede at fortsætte sine forhandlinger og studehandler med de borgerlige partier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1